
Naczelną Radą Adwokacką

Palestra 14/11(155), 97-101

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jest nie karanie, lecz zapobieganie popełnianiu przestępstw, podnoszenie świadomości prawnej ludzi i wpajanie im szacunku dla prawa. Dlatego też tak dużo mówiono się na konferencji o wychowaniu prawniczym i o kulturze prawniczej ludności”.

Kandydat nauk prawnych S.S. Stiepiczew wypowiedział się za stworzeniem masowego czasopisma popularno-naukowego lub gazety poświęconej zagadnieniom prawnym. Być może — powiedział Stiepiczew — że ktoś będzie zdania, iż tematyka takiego pisma jest zbyt wąska. Ale tematyka ta nie będzie węższa od takich czasopism, jak np. »Lekka Atletyka«. Czyż nie jest jasne, że wiedza prawnicza jest potrzebna każdemu, dosłownie każdemu człowiekowi i że jej umiejętne rozpowszechnianie może wyrzucić ogromny wpływ wychowawczy na czytelników?”.

Wiceprzewodniczący Prezydium Moskiewskiego Kolegium Adwokatów I.I. Sklarski podkreślił, że wychowanie prawnicze należy zaczynać od dzieciństwa. Nie należy pozostawiać tej ważnej sprawy na „potem”, gdy będzie już zbyt późno. Trzeba, żeby pojęcia „wolno” i „nie wolno” weszły w świadomość ludzi na długo przed przekroczeniem progu pełnoletności.

Jakkolwiek regulamin „okrągłego stołu” był surowy, to jednak w dyskusji — poza wymienionymi wyżej — zabierali jeszcze głos: doktorzy nauk prawnych W.I. Kamińska, N.T. Kuzniecowa, B.C. Nikoforow, kandydat nauk prawnych I.B. Michajłowska, kandydat nauk filozoficznych G.A. Żłobin, adwokaci L.Z. Kac, L.A. Mowe, E.M. Lwow i inni, poruszając wiele ważnych problemów i podsuwając tematy dla przyszłych artykułów „Litieraturnoj Gaziety”. Znaczący to — kończy sprawozdanie — że niejednokrotnie jeszcze będziemy wracali do zagadnień, tak żywo i interesująco omawianych na konferencji „okrągłego stołu”.

Tłumaczył i opracował
adw. *Mieczysław Przybyłowski*

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej

SPRAWA POGŁĘBIENIA USPOŁECZNIENIA ZESPOŁÓW ADWOKACKICH
(uchwała Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 18 października 1970 r.)

Adwokatura polska uznała, że praca w zespołach adwokackich stanowi wyższą formę organizacyjną wykonywania zawodu.

Adwokatura w sposób całkowicie prawidłowy wykonuje ciężące na niej obowiązki zawodowe i społeczne, znajdując w tym względzie oparcie w głębokiej wiedzy, rzetelnej pracy i społeczno-politycznym zaangażowaniu.

Zdarzające się jeszcze sporadycznie wypadki nieprawidłowości są i będą zwalczane przez organa samorządu w sposób zdecydowany.

W okresie 18 lat istnienia zespołów adwokackich nastąpiła zasadnicza zmiana

w świadomości adwokatów w sprawie ich stosunku do pracy zespołowej. Przyjęto powszechnie, że praca kolektywna jest korzystniejsza zarówno dla ogółu obywateli zwracających się do zespołów o pomoc prawną, jak i dla członków zespołów.

Celem dalszego pogłębienia procesu uspołecznienia zespołów adwokackich Naczelna Rada Adwokacka

postanowiła:

I. W stosunku do organów zespołu:

1. zobowiązać organa zespołu (zebranie zespołu, kierownika i komisję rewizyjną) do ścisłego wykonywania ustawowych zadań stojących przed tymi organami, określonych we właściwych aktach normatywnych, w tym także do dokonywania przynajmniej raz w roku oceny pracy członków zespołu;
2. zobowiązać komisje rewizyjne zespołów adwokackich do dokonywania przynajmniej dwa razy do roku kontroli finansowej zespołu, jak również analizy obrotów poszczególnych członków zespołu oraz oceny pracy kierownika zespołu;
3. niezależnie od ciążących obowiązków na kierowniku zespołu szczegółowo określonych w § 14 Regulaminu działania zespołów adwokackich z dnia 26.VI.1965 r. — zobowiązać kierownika zespołu do analizowania na bieżąco wysokości obrotów, źródeł i prawidłowości akwizycji spraw przez poszczególnych członków zespołu oraz do interesowania się ściagalnością należności z tytułu prowadzenia przez członków zespołu spraw z urzędu.

II. W stosunku do rad adwokackich:

4. zalecić wizytatorom rad, by przy przeprowadzaniu wizytacji zespołów w większym zakresie zwracali uwagę na zagadnienie kontroli poziomu zawodowego adwokatów;
5. zobowiązać rady adwokackie do przeanalizowania przyczyn zbyt małych obrotów w niektórych zespołach;
6. zobowiązać rady adwokackie do poczynienia stanowczych i konkretnych kroków celem przekształcenia istniejących DPPP w zespoły adwokackie;
7. przypomnieć radom adwokackim o konieczności opracowania corocznego planu wizytacji i terminowego przestrzegania tego planu;
8. przypomnieć radom adwokackim o konieczności przeprowadzania wizytacji buchalteryjno-kasowych w zespołach;
9. zwiększyć kontrolę pracy aplikantów adwokackich i przebiegu ich szkolenia zarówno przez patrona jak i w radzie adwokackiej;
10. prowadzić popularyzację działalności społecznej członków zespołu przez omawianie tej działalności na zebraniach zespołu;
11. dążyć do stwarzania w zespołach atmosfery koleżeńskości, wzajemnej życzliwości i zawodowej pomocy;
12. zwrócić uwagę radom adwokackim na konieczność kontynuowania akcji doskonalenia zawodowego.

III. W stosunku do Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej:

- Przekazać do przeanalizowania przez Prezydium NRA następujące kwestie:
13. unormowanie sprawy deklaracji dla aplikantów adwokackich, zobowiązującej w swej treści do podjęcia pracy przynajmniej przez okres 3-letni

w zespole adwokackim w miejscowości wskazanej przez właściwą radę adwokacką, z zastosowaniem właściwych rygorów i skutków;

14. unormowanie obsługi istniejących przy poszczególnych organizacjach społecznych punktów poradnictwa prawnego przez zespoły adwokackie, a nie — jak dotychczas — przez poszczególnych adwokatów;
15. podjęcie ewentualnej zmiany uchwały Prezydium NRA co do wykorzystywania przez zespoły adwokackie konta 34-a oraz zasad premiowania kierowników zespołów.

IV. W sprawach lokalowych:

16. zobowiązać rady adwokackie do opracowania na okres kadencji szczegółowego wykazu potrzeb lokalowych zespołów adwokackich na terenie izby oraz potrzeb w zakresie technicznego wyposażenia zespołów;
17. zobowiązać rady adwokackie do poczynienia odpowiednich kroków celem uzyskania nowych lokali, a w szczególności zobowiązać organa samorządu do zwrócenia się do władz państwowych i partyjnych o pomoc przy rozwiązywaniu trudności lokalowych zespołów adwokackich;
18. zobowiązać zespoły adwokackie do poczynienia kroków w zakresie poprawy warunków lokalowych zespołów, a w wypadku opieszałości w tym zakresie ze strony organów zespołu — wyciągnąć odpowiednie konsekwencje.

Naczelna Rada Adwokacka wyraża przekonanie, że podjęta uchwała przyczyni się wydatnie do prawidłowej realizacji zadań wykonywanych przez adwokaturę.

B. Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 9 lipca br. postanowiono zwrócić większą uwagę na działalność profilaktyczną rzecznika dyscyplinarnego. Ustalono, że rzecznik dyscyplinarny powinien ściślej współpracować z zespołami adwokackimi, gdyż prowadzenie tam tej pracy może przynieść spodziewane efekty. W szczególności przy prowadzeniu postępowania dyscyplinarnego rzecznicy mają możliwość ustalenia źródeł popełnionego wykroczenia, które mają nieraz związek z wadliwą organizacją i pracą zespołu adwokackiego. O spostrzeżeniach tych rzecznik powinien informować radę adwokacką. Ponadto przy wnoszeniu aktu oskarżenia rzecznik został zobowiązany do żądania od kierownika zespołu szczegółowej opinii o obwinionym. Również konieczne jest uczestnictwo rzecznika w zebraniach kierowników zespołów oraz omawianie tam spostrzeżonych braków i niedociągnięć. W sporadycznych wypadkach celowe może się okazać uczestnictwo nawet w zebraniu zespołu.

*

Na tymże posiedzeniu postanowiono zasięgnąć opinii biegłego księgowego co do możliwości uproszczenia rachunkowości finansowej zespołu oraz sprecyzowania w tym zakresie obowiązków kierownika.

*

Na posiedzeniu w dniu 16 lipca br. Prezes NRA poinformował Prezydium, że interweniował w sprawie ujednoczenia praktyki egzekwowania przez sądy wynagrodzeń adwokackich zasądzanych w sprawach karnych. W tej samej sprawie przeprowadzono rozmowę z Wiceministrem Sprawiedliwości K. Zawadzkiem. Problematyka ta będzie przedmiotem specjalnej konferencji w Ministerstwie Sprawiedliwości.

*

Na posiedzeniu w dniu 20 sierpnia br. postanowiono rozwiązać z dniem 31.XII. 1970 r. zespół redakcyjny Biblioteczki Doskonalenia Zawodowego, wszystkie zaś materiały oraz kontynuację tej pożytecznej akcji powierzyć redakcji „Palestry”. Tak więc od 1 stycznia 1971 r. redakcja będzie wydawać — w formie wkładek — materiały doskonalenia zawodowego.

*

Na tym samym posiedzeniu poinformowano, że w dniu 6.VIII. br. na posiedzeniu Komisji Prawniczej w Urzędzie Rady Ministrów, obradującej nad projektem rozporządzenia o warunkach i trybie usprawiedliwiania niestawienia na rozprawach karnych z powodu choroby, przedstawiciel NRA postulował, by rygory projektu nie dotyczyły adwokatów-cbrońców w sprawach karnych. Większość uczestników poparła stanowisko Prezydium NRA. Stanowisko Prezydium NRA oraz większości Komisji Prawniczej przy URM zostało przekazane również Wiceministrowi Sprawiedliwości K. Zawadzkiemu.

*

Na posiedzeniu w dniu 3 września br. przedyskutowano i przyjęto projekt uzupełnienia przepisów dotyczących wynagrodzeń adwokackich. Projekt uwzględni ostatnie zmiany ustawodawcze, w szczególności znaczne rozszerzenie uprawnień obrończych w dochodzeniu i śledztwie i zmierza do zwiększenia tych opłat. Tekst projektu wraz ze szczegółowym uzasadnieniem został przekazany Wiceministrowi Sprawiedliwości K. Zawadzkiemu.

*

Na tymże posiedzeniu powołano Komisję Historyczną pod przewodnictwem Wiceprezesa NRA adw. Rudolfa Szury. W jej skład wchodzi adw.: Witold Bayer, Stanisław Janczewski, Jan Kocznur, Andrzej Kisza, Paweł Kwoczek, Roman Łyczewek, Ryszard Marek, Olgierd Missuna, Janusz Odrobiński.

*

Wzorem lat ubiegłych, na posiedzeniu w dniu 10.IX.br. Prezydium NRA dokonało oceny działalności „Palestry”. Głos zabierali wszyscy członkowie Prezydium oraz Kolegium Redakcyjnego. Po dyskusji postanowiono, żeby — realizując dotychczasową politykę redakcyjną — zwrócić w najbliższym czasie szczególną uwagę na kształtowanie postawy społeczno-politycznej adwokatury zgodnie z założeniami socjalistycznej adwokatury, dążyć do pełniejszej i szybszej informacji wewnątrzśrodowiskowej, popularyzować w środowisku ważniejsze uchwały samorządowe oraz ukazywać pełniej społeczną działalność adwokatury, wysunąć na czoło pro-

blematykę wykonywania zawodu w zespole adwokackim ze szczególnym zwróceniem uwagi na płaszczyznę etyczną od strony profilaktyki, a publicystykę naukową jeszcze bardziej dostosować do wymagań praktyki zawodowej adwokata.

Mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia pracy redakcji, postanowiono powołać nowy Komitet Redakcyjny (jego skład i organizację zawiera uchwała Prezydium NRA publikowana w numerze 9—10 „Palestry” z 1970 r. na str. 91).

*

Na posiedzeniu w dniu 17.IX.br. dokonano analizy sytuacji finansowej adwokatury za pierwsze półrocze 1970 r. Z analizy tej wynika, że w 461 zespołach wykonywało zawód 3 718 adwokatów pełnozatrudnionych i 229 adwokatów częściowo zatrudnionych (o zarobkach do 750 zł miesięcznie). W porównaniu z drugim półroczem 1969 r. liczba adwokatów pełnozatrudnionych zmniejszyła się o 53, natomiast liczba adwokatów niepełnozatrudnionych zwiększyła się o 4.

Koszty administracyjne zespołów adwokackich w skali krajowej wyniosły średnio 33,1%, czyli w stosunku do drugiego półrocza 1969 r. obniżyły się o 0,3%. Koszty te kształtują się w granicach od 29,8% (w Izbie łódzkiej) do 36,7% (w Izbie koszalińskiej).

Obroty brutto na adwokata pełnozatrudnionego wyniosły przeciętnie po 8 333 zł, natomiast dochody netto (po opodatkowaniu) wyniosły po 4 752 zł. Najwyższe dochody netto na jednego adwokata pełnozatrudnionego wykazuje Izba katowicka i Izba białostocka (5 861 zł i 5 821 zł), a najniższe Izba koszalińska i Izba warszawska (3 619 zł i 3 629 zł).

W analizowanym okresie przyjęto 186 481 spraw, co daje przeciętną na jednego adwokata 47 spraw. W tej liczbie ogólnej 186 481 spraw przyjęto z urzędu spraw 20 544, co daje przeciętną na jednego adwokata 5 spraw oraz stosunek 11% do spraw przyjętych z wyboru. Poniżej normy przeciętnej ogólnokrajowej (47 spraw) znajdują się izby: warszawska, koszalińska oraz krakowska. Pozostałe izby mają wyższe wskaźniki od przeciętnej ogólnokrajowej; przodują tu izby: rzeszowska (68 spraw), opolska (60 spraw), bydgoska i katowicka (po 56 spraw). Największą liczbę spraw z urzędu notuje się w izbach: koszalińskiej (33%), zielonogórskiej (25%), gdańskiej (24%) i szczecińskiej (23%). Najniższą natomiast liczbę tych spraw stwierdza się w izbach: łódzkiej (3,6%), lubelskiej (6,3%) i rzeszowskiej (8%).

W stosunku do drugiego półrocza 1969 r. obroty brutto zespołów zmniejszyły się o 4%, wynagrodzenie brutto zespołów adwokackich zmniejszyło się o 4,1%, a wynagrodzenie netto zespołów adwokackich zmniejszyło się o 4,2%. Odpowiednio obrót na jednego adwokata pełnozatrudnionego zmniejszył się o 1,5%, dochód do opodatkowania na jednego adwokata pełnozatrudnionego zmniejszył się o 1,8%, a dochód netto na jednego adwokata pełnozatrudnionego zmniejszył się o 1,9%.

Wpływ nowych spraw karnych w tym samym okresie zmniejszył się o 16%, natomiast wpływ spraw cywilnych zwiększył się o 1,3%, a spraw innych zmniejszył się o 5,7%.